

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 lutego 2017 roku

Sąd Rejonowy w Łomży II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Joanna Modzelewska

Protokolant Małgorzata Dębowska

w obecności Prokuratora -----

po rozpoznaniu dnia 21.01.2016r, 13.09.2016r, 21.02.2017r

sprawy **A. P. zd. U.**

urodzonej (...) w m. S.

córki H. i H. zd. L.

oskarżonej o to, że: w dniu 18 marca 2015 r. w budynku Sądu Rejonowego w Ostrowi Mazowieckiej przy ulicy (...) usunęła z akt postępowania o sygn.

I Co 55/15 Sądu Rejonowego w O. (...)I Wydział Cywilny dokumenty, którymi nie miała prawa wyłącznie rozporządzać, w postaci korespondencji wraz kopertami zaadresowanymi na nazwisko A. P. i M. P., następnie je ukrywając,

- tj. o czyn z art. 276 kk

I. Oskarżoną **A. P.** uznaję za winną tego, że w dniu 18 marca 2015 r. w budynku Sądu Rejonowego w O. (...)przy ulicy (...) usunęła z akt postępowania o sygn. I Co 55/15 Sądu Rejonowego w O. (...) I Wydział Cywilny dokumenty, którymi nie miała prawa wyłącznie rozporządzać w postaci korespondencji wraz kopertami zaadresowanymi na nazwisko A. P. i M. P. mając w chwili jego popełnienia ograniczoną w znacznym stopniu zdolność rozpoznania jego znaczenia i pokierowania swoim postępowaniem tj. czynu z art. 276 kk w zw. z art. 31§2 kk (w brzmieniu obowiązującym do dnia 01.07.2015r tj. przed zmianą dokonana ustawą z dnia 20.02.2015r o zmianie ustawy Kodeks karny) w zw. z art. 4§1 kk i z mocy art. 276 kk w zw. z art. 31§2 kk w zw. z art. 60§7 kk (w brzmieniu obowiązującym do dnia 01.07.2015r tj. przed zmianą dokonana ustawą z dnia 20.02.2015r o zmianie ustawy Kodeks karny) w zw. z art. 4§1 kk odstępuje od wymierzenia jej kary.

II. Na zasadzie art. 39 pkt. 8 kk w zw. z art. 50 kk (w brzmieniu obowiązującym do dnia 01.07.2015r tj. przed zmianą dokonana ustawą z dnia 20.02.2015r o zmianie ustawy Kodeks karny) w zw. z art. 4§1 kk orzeka środek karny poddania niniejszego wyroku do publicznej wiadomości poprzez wywieszenie go na tablicy ogłoszeń Sądu Rejonowego w Łomży na czas 30 (trzydziestu) dni.

III. Zasądza od Skarbu Państwa na rzecz kancelarii adwokackiej adw. M. D. kwotę 767 (siedemset sześćdziesiąt siedem) złotych powiększoną o należny podatek VAT w stawce 23 tj. o kwotę 173,88 (sto siedemdziesiąt trzy złote 88/100) tytułem nie uiszczonych kosztów obrony z urzędu.

IV. Zwalnia oskarżoną od opłaty i pozostałych kosztów sądowych, którymi to kosztami obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

W toku postępowania w sprawie i w oparciu o zgromadzony materiał dowodowy Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

A. P. z udziałem męża M. P. toczyło w Sądzie Rejonowym w O. (...)postępowanie I Co 55/15 dot. skargi na czynności komornika. W tym postępowaniu w dniu 23.02.2015r zapadło postanowienie o zwrocie skargi, którego odpisy miały być doręczone obu skarżącym, co okazało się bezskuteczne i przesyłki nie doręczone wróciły do akt.

W dniu 18 marca 2015r oskarżona A. P. udała się do Biura Obsługi Interesanta Sądu Rejonowego w O. (...) celem zapoznania się z aktami postępowania toczącego się w tym sądzie z jej udziałem tj. I C o 55/15. W trakcie zapoznawania się z aktami, wśród których znajdowały się luźno włożone koperty z nie doręczonymi odpisami postanowień z dnia 23.02.2015r skierowanymi do A. P. i jej męża, pracownik BOI J. K. wydała oskarżonej zawartość jednej z kopert, adresowanej do A. P. tj. odpis postanowienia, czyniąc o tym adnotację na teże kopercie. Podczas dalszego zapoznawania się z tymi aktami w wyznaczonym w tym celu pomieszczeniu, przy stoliku, oskarżona zabrała z tychże akt obie koperty adresowane do siebie i męża, w tym jedna (adresowana do M. P.) zawierała nadal odpis w/w postanowienia, które nadal nie były trwale połączone (zszyte) z aktami. Po zwrocie akt, jak też opuszczeniu przez oskarżoną pomieszczenia BOI, pracownik J. K., stwierdziła brak owych dwóch przesyłek, o czym niezwłocznie powiadomiła pracownika ochrony S. B. celem zatrzymania A. P. i odzyskania przesyłek. Z uwagi na to, że A. P. opuściła już budynek Sądu, po czym odjechała, J. K. powiadomiła o tej sytuacji prezesa SR w O. (...) D. K., która wezwała niezwłocznie policję. W międzyczasie zabezpieczono zapis z monitoringu z pomieszczenia BOI, który jednoznacznie pozwolił na ustalenie, iż oskarżona A. P. zabrała z powyższych akt owe koperty, w tym jedną wraz z zawartością.

Wezwany patrol policji w składzie T. G.i K. K., udał się do miejsca zamieszkania A. P., gdzie ją zastano. Na wezwanie policji, w trakcie czynności przeszukania, A. P. wydała dobrowolnie spośród dużego pliku posiadanych dokumentów, jedną kopertę bez zawartości, na której widniała adnotacja o wydaniu tej zawartości w dniu 18.03.2015r, którą zabezpieczono.

Przeprowadzony w toku postępowania przed Sądem dowód z opinii dwóch biegłych psychiatrów pozwolił na stwierdzenie, iż oskarżona w chwili popełnienia zarzucanego jej czynu miała ograniczoną w znacznym stopniu zdolność rozpoznania jego znaczenia i pokierowania swoim postępowaniem, dlatego też uznali, iż zachodzą okoliczności przewidziane w treści art.31§2kk.

Oskarżona, jak wynika z danych o karalności, była już karana, jednakże w ocenie Sądu prawdopodobnie nastąpiło z mocy prawa zatarcie skazania w sprawie II K 863/13 SR w O. (...)na karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 2 lat na skutek upływu okresu próby i 6 miesięcy od jego zakończenia (wyrok uprawomocnił się w dniu 08.05.2016r, a brak jest adnotacji o zarządzeniu tej kary).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o :

częściowo wyjaśnienia oskarżonej A. P. (k. 43 – 46, 47, 147odwr. – 148odwr., 183 odwr.), zeznania świadków J. K. (k. 5 – 6, 184 – 185), D. K. (K. 2 – 3, 185 – 185odwr.), S. B. (k. 29 – 31, 185odwr.), T. G. (k. 227odwr. – 228), K. K. (k. 228), M. P. (k. 228odwr. – 229), a nadto notatkę urzędową (k. 1), zawiadomienie o przestępstwie (k. 2-3), protokół przeszukania (k. 7-9), protokół oględzin płyty (k. 22-23), dane o karalności (k. 37-38), protokół oględzin akt I Co 55/15 z załącznikami (k. 50-78), płytę CD (k. 34), opinię sądowo – psychiatryczną (k. 164-167), kserokopię zwrotnych potwierdzeń odbioru (k. 187), dane o karalności (k. 190-191).

Oskarżona A. P. zarówno w toku postępowania przed Sądem, jak też w toku postępowania przygotowawczego, nie przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu.

W toku postępowania przygotowawczego (k. 43 – 46) oskarżona zaprzeczyła, że zabrała z akt sądowych jakiegokolwiek dokumenty. Stwierdziła natomiast, że będąc w biurze podawczym i przeglądając akta wydane jej zostały dwie koperty, co pokwitowała. Podobnie twierdziła w swoich pisemnych wyjaśnieniach (k. 47).

Na rozprawie przed Sądem, przesłuchiwana po raz pierwszy (k. 147odwr. – 148odwr.), że w dniu objętym zarzutem udostępniono jej akta, w których nie było luźno włożonych kopert. Koperty te przyniosła jej obsługująca ją pani, która jej je wydała mówiąc, że jej się należą, co pokwitowała udostępniając do tego celu swój dowód osobisty. Po zapoznaniu się z aktami wróciła do domu, a koperty odłożyła do posiadanych akt. Po chwili przyjechała policja, której wydała jedną z nich, a drugiej nie znalazła w tak dużej ilości dokumentów, wśród których ją umieściła. Na kolejnej rozprawie oskarżona podtrzymała powyższe (k. 183odwr.) twierdząc, że sprawa została zmanipulowana.

Sąd zważył co następuje:

W ocenie Sądu wyjaśnienia oskarżonej nie przyznającej się do winy uznać należy za niewiarygodne, szczególnie w zestawieniu z nie budzącym wątpliwości materiałem dowodowym.

Sąd w niniejszej sprawie, poza zeznaniami świadków J. K., T. G. i K. K., jak też efektem czynności przeszukania (k. 7 – 9), dysponował bezwplywowym zapisem z monitoringu z pomieszczenia BOI (K. 34), na którym widoczne jest, jak oskarżona kilkakrotnie bierze i odkłada do akt włożone luźno w akta koperty, po czym za ostatnim razem wkłada je do posiadanego obok notatnika lub teczki, które chowa do torby. Zasadność, iż w ten sposób dokonała zaboru powyższych przesyłek potwierdzają też ustalenia dokonane w toku przeszukania miejsca zamieszkania oskarżonej tj. iż A. P. jest w posiadaniu koperty (bez zawartości) z adnotacją ręczną (J. K.), iż w dniu 18.03.2015r wydano oskarżonej jej zawartość. Okoliczność tą potwierdzają również jednobrzmiące i konsekwentne zeznania J. K. (k. 5 – 6, 184 – 185) Zestawiając ze sobą te fakty, posiłkując się również w części wyjaśnieniami oskarżonej złożonymi na rozprawie, iż po opuszczeniu sądu była w posiadaniu obu przesyłek, bezspornym jest, że A. P. zabrała kierowaną do niej i męża korespondencję.

Pomimo głoślośnych twierdzeń oskarżonej nie można uznać za wiarygodne, że obie koperty wraz z zawartością zostały jej wydane w dniu 18.03.2015r przez obsługującego ją w biurze podawczym pracownika. Zeznania J. K. (k. 5 – 6, 184 – 185), pracownika BOI, w sposób oczywisty przeczą powyższemu, gdyż jak konsekwentnie zeznawała, że wydała A. P. jedynie zawartość koperty skierowanej do niej, o czym uczyniła stosowana adnotację na kopercie, którą następnie złożyła do akt. O prawdziwości jej depozycji świadczy odzyskana w wyniku przeszukania pusta koperta adresowana do A. P. (k. 12) zawierająca adnotację ręczną o wydaniu jej zawartości z datą 18.05.2015r i podpisem J. K..

Okoliczności odnalezienia tej koperty w domu oskarżonej potwierdzają zeznania świadków w osobach funkcjonariuszy policji T. G. (k. 227odwr. – 228) i K. K. (k. 228), jak też efekty czynności przeszukania (protokół k. 7 – 9).

Pozostali, przesłuchani w sprawie świadkowie tj. D. K. (K. 2 – 3, 185 – 185odwr.), S. B. (k. 29 – 31, 185odwr.), M. P. (k. 228odwr. – 229) niewiele wnoszą do rozstrzygnięcia w tej sprawie. D. K. i S. B. potwierdzają jedynie fakt zgłoszenia zabrania korespondencji sądowej, a ich wiedza o ewentualnym sprawcy wynikała z tego, iż widzieli oni zapis z monitoringu, stanowiący dowód w niniejszej sprawie. Natomiast M. P., mąż oskarżonej, w swoich lakonicznych zeznaniach (k. 228odwr. – 229) potwierdził tylko te okoliczności, które zrelacjonowała mu żona, gdyż nie był wraz z nią w trakcie inkryminowanego zdarzenia.

Sąd obdarzył walorem wiarygodności opinię sądowo – psychiatryczną, sporządzoną w sprawie (k. 164-167). Opinia nie wzbudziła wątpliwości Sądu, strony także jej nie kwestionowały. Biegli w sposób jasny i nie pozostawiający wątpliwości wypowiedzieli się co do okoliczności będących przedmiotem opinii, jak też iż jest ona niepełna lub niejasna. Brak także podstaw, aby zakwestionować kwalifikacje i wiedzę biegłych, którzy ją sporządzili, dlatego też wszystkie te czynniki sprawiły, że Sąd uznał przedmiotową opinię za pełnowartościowy dowód.

W świetle powyższego Sąd uznał, iż okoliczności czynu i wina oskarżonej A. P. nie budzi wątpliwości. Nie mniej jednak z uwagi na fakt, że w przedmiotowej sprawie nie można przyjąć, że oskarżona ukryła uprzednio zabrana z Sądu Rejonowego w O. (...)korespondencję, gdyż dobrowolnie wydała funkcjonariuszom policji znaną prze

siebie w dużej masie dokumentów jedną z nich (drugiej nie udało jej się odnaleźć), jak też wobec stwierdzenia przez biegłych ograniczonej w stopniu znacznym jej poczytalności, Sąd zmienił opis i kwalifikację prawną czynu zarzucanego oskarżonej, o czym pouczył strony zgodnie z treścią art. 399 kpk.

Przyjęto zatem, iż oskarżona A. P. dopuściła się tego, że w dniu 18 marca 2015 r. w budynku Sądu Rejonowego w O. (...) przy ulicy (...) usunęła z akt postępowania o sygn. I Co 55/15 Sądu Rejonowego w O. (...) I Wydział Cywilny dokumenty, którymi nie miała prawa wyłącznie rozporządzać w postaci korespondencji wraz kopertami zaadresowanymi na nazwisko A. P. i M. P. mając w chwili jego popełnienia ograniczona w znacznym stopniu zdolność rozpoznania jego znaczenia i pokierowania swoim postępowaniem tj. czynu z art. 276 kk w zw. z art. 31§2 kk.

Bezspornie oskarżona swoim umyślnym działaniem, polegającym na usunięciu z akt dwóch kopert adresowanych do niej i męża M. P., jedna z zawartością, wyczerpała znamiona czynu z art. 276 kk. W tym miejscu wskazać należy, iż wbrew zarzutowi aktu oskarżenia nie można przypisać A. P. ukrywania dokumentów, gdyż jak się wypowiedział w swoich wyrokach Sąd Najwyższy i tak w wyroku w sprawie VKKN 208/00 z dnia 09.08.2000r. (OSNKW 2000/ 9 – 10/ 84), iż „zaprzeczenie posiadania dokumentu i przetrzymywanie oraz niewydanie go, pomimo żądania osobie uprawnionej, może stanowić ukrywanie dokumentu w rozumieniu art.276kk”.

Z uwagi na fakt, że w czasie orzekania obowiązywały zmienione przepisy ustawy Kodeks Karny niż te, które obowiązywały w chwili popełnienia czynu objętego niniejszym postępowaniem, Sąd kierując się treścią art. 4§1 kk zastosował przy orzekaniu przepisy ustawy obowiązującej uprzednio uznając, że jest ona względniejsza dla sprawcy (w nowym brzmieniu art. 60§7 kk dodano możliwość orzeczenia środków kompensacyjnych).

Pomimo stwierdzenia, iż oskarżona A. P. dopuściła się przypisanego jej w wyroku przestępstwa, Sąd uznał, że w niniejszej sprawie zasadnym będzie odstąpienie od wymierzenia jej kary.

Zgodnie z art. 31§2 kk, jeżeli w czasie popełnienia przestępstwa zdolność rozpoznawania znaczenia czynu lub kierowania postępowaniem była w znacznym stopniu ograniczona, sąd może zastosować nadzwyczajne złagodzenie kary. Norma art. 60§7 kk przewiduje, iż w przypadku, kiedy czyn zagrożony jest więcej niż jedną z kar wymienionych w art. 32 pkt.1 – 3, a takimi karami zagrożone jest przestępstwo z art. 276 kk (karą grzywny, ograniczenia wolności lub pozbawienia wolności do lat 2), nadzwyczajne złagodzenie kary polega na odstąpieniu od wymierzenia kary i orzeczeniu środka karnego, wymienionego w art. 39 pkt.2 – 8.

Nie ulega wątpliwości, że ze względu na stan zdrowia oskarżonej, spotęgowany jej bardzo trudną sytuacją rodzinną i majątkową, z całą pewnością miała zmniejszoną zdolność krytycznej oceny sytuacji skutkującą gorszą kontrolą zachowań impulsywnych oraz małą elastycznością myślenia w chwili popełnienia przypisanego jej czynu. W tej sytuacji Sąd, wobec zaistnienia przesłanki określonej w art. 31§2 kk , zdecydował o odstąpieniu od wymierzenia kary wobec oskarżonej w oparciu o treść art. 60§7 kk, o czym orzeczono w pkt I wyroku.

Z uwagi na treść art. 60§7 kk, Sąd orzekł w pkt. II w oparciu o art. 39 pkt.8 kk w zw. z art. 50 kk o podaniu niniejszego wyroku do publicznej wiadomości poprzez umieszczenie go na tablicy ogłoszeń tut. Sądu na czas 30 dni.

Z uwagi na wniosek obrońcy, mając na względzie treść §14 ust. ust. 2 pkt. 3 i §16 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie, zasądził na rzecz obrońcy koszty zastępstwa procesowego w/g stawek minimalnych, powiększając je o ilość rozpraw. Sąd orzekając o tych kosztach nie zastosował przepisów rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r w sprawie opłat za czynności adwokackie, gdyż zgodnie z treścią §21 tego rozporządzenia do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie tego rozporządzenia stosuje się przepisy dotychczasowe do czasu zakończenia postępowania w danej instancji, czyli przepisy rozporządzenia MŚ z 28.09.2002 r. Podobnie również nie zastosował też treści rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 03.10.2016 r w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielanej przez adwokata z urzędu, gdyż zgodnie z treścią §22 tego rozporządzenia

do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie tego rozporządzenia stosuje się przepisy dotychczasowe do czasu zakończenia postępowania w danej instancji.

Z mocy art.624§1kpk i art.17 ust.1i2 ustawy o opłatach w sprawach karnych Sąd oskarżoną z obowiązku ponoszenia kosztów sądowych i opłaty z uwagi na ich bardzo trudną sytuację materialną, brak większych dochodów, jak i majątku większej wartości uznając, iż nie jest w stanie ich ponieść.

Mając na względzie powyższe Sąd orzekł jak w wyroku.